

РЕШЕНИЕ

№ 49

гр. Сливен, 05.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН в закрито заседание на пети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мартин Д. Данчев

Членове: Радка Д. Дражева Първанова
Галина Хр. Нейчева

като разгледа докладваното от Радка Д. Дражева Първанова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20222200600285 по описа за 2022 година

Производството е въззивно и се движи по реда на чл.313 и сл. от НПК.

С Присъда № 20 / 13.04.2022 г. по НОХД № 60 / 2022г. на Районен съд – Н.З. подс. ЕВ. Д. Б. е призната за виновна в това, че на 04.08.2019 г. в с.Б., общ.Н.З. в качеството на длъжностно лице /рецепционист/ в „Аглика Холидей“ ООД гр.Твърдица е присвоила чужди пари сумата от 1200 лв., връчена ѝ в това ѝ качество да ги пази и управлява, като случаят е маловажен и като присвоените пари са върнати на ощетеното юридическо лице до приключване на съдебното следствие в първоинстанционния съд, с което е осъществила състава на чл.205, ал.1, т.5, вр.чл.204 б.„А“, вр.чл.201, ал.1 от НК като на основание чл.78А от НК подсъдимата е освободена от наказателна отговорност и ѝ е наложено административно наказание глоба в размер на хиляда лева. Подсъдимата е призната за невиновна и е оправдана по първоначално повдигнатото ѝ обвинение за престъпление по чл.204, б.„а“, вр.чл.201, ал.1 от НК. Осъдена е да заплати 114,20 лв. разноски в полза на бюджета по сметка на ОД на МВР-Сливен.

Срещу така постановения акт е подадена въззивна жалба и допълнение към нея. В тях се твърди, че присъдата е неправилна и незаконосъобразна в частта относно наложеното на подсъдимата наказание като се твърди, че справедливото такова следва да бъде „Пробация“ вместо „Глоба“. Допълнително се сочи, че районният съд не е изложил мотиви за причините, поради които е приел, че в конкретния казус наказанието „Глоба“ е по-леко от наказанието „Пробация“. Счита се, че при определяне на тежестта на конкретно налаганото наказание /независимо от градацията по чл.37, ал.1 от НК и независимо дали е основно или

допълнително наказание/ подходът на съда трябва да бъде конкретен - с оглед деянието, дееца и правилата за определяне на наказанието. В този смисъл и с оглед изложените доводи от въззивната инстанция се иска да постанови решение, с което да бъде изменена атакуваната присъда като на подсъдимата бъде наложено административно наказание „Глоба“ в размер от 100лв до 300 лв. Доказателствени искания не са направени в коментираната въззивна жалба и допълнението ѝ.

В съдебно заседание защитникът на подсъдимата Б. поддържа жалбата, като моли съда да бъде изменено наложеното на подсъдимата административно наказание с приложение на разпоредбата на чл.78а, ал.5 от НК.

Представителят на Окръжна прокуратура - Сливен дава становище, че жалбата е неоснователна. Заявява се, че наказанието, наложено от първостепенния съд, е при съобразяване на разпоредбите от общата част на НК. В случая намира, че не е приложима нормата на чл.78а, ал.5 от НК, тъй като предвиденото в основния състав наказание пробация е по-тежко от наказанието глоба. В този смисъл прокурорът намира, че на жалбоподателката е наложено възможно най-лекото, предвидено в закона наказание, поради което на въззивния съд се предлага да потвърди атакувания съдебен акт.

Подсъдимата не се явява в съдебно заседание, за да вземе становище по въззивната жалба.

Въззивната инстанция, след като се запозна с исканията на жалбоподателя, изслуша страните в съдебно заседание и извърши цялостна проверка на присъдата по реда на чл. 314, ал. 1 от НК намира, че жалбата е неоснователна.

След анализ на доказателствения материал по делото са направени следните фактически констатации, които напълно се споделят от въззивната инстанция:

Подсъдимата Б. е била назначена въз основа на трудов договор от 02.07.2019 г. на длъжност „рецепционист“ в ТД „Аглика Холидей“ ООД с месторабота в хотел, находящ се в землището на с.Б., общ. Н.З..

В длъжностната ѝ характеристика-част Четвърта, т.4 е била вменена отчетна отговорност във връзка с поверени ѝ парични суми и материални ценности. Подсъдимата приемала таксите за престой и СПА процедури от клиентите на хотела и в първия работен ден след тяхното напускане отчитала събраните приходи пред счетоводството на дружеството в гр.Твърдица. Отчитането се извършвало чрез попълване на отчетен формуляр, който подсъдимата изпращала заедно с приходите на свид.Д.-счетоводител на дружеството обичайно по някой от шофьорите на дружеството.

В края на м.юли 2019 г. подсъдимата решила да напусне дружеството. Входила в началото на м.август 2019 г. при свид.Б. молба за напускане. Заявила на техническия секретар свид.Б., че ще напусне на 05.08.2019 г., след края на престоя на гостите на хотела- 04.08.2019 г. На трети и четвърти август 2019 г. подсъдимата си изпълнила задълженията като рецепционист в туристически комплекс „Аглика Палас“, собственост на „Аглика

Холидей“ ООД. Оборътът от средствата за датата 03.08.2019 г. възлизал на сумата 4 755 лв. На 04.08.2019 г. подсъдимата изготвила акт /протокол/ за касова наличност, в който посочила сумата 3 555 лв. Остатъкът от сумата в размер на 1200 лв. задържала като дължимо ѝ възнаграждение за положения труд за месец юли и част от месец август 2019 г.

На 05.08.2019 г. подсъдимата се обадила на свид.Д. и я уведомила, че изпраща оборотната сума, но ще задържи 1 200 лв като възнаграждение, което ѝ се дължи за предходния месец и отработените за месец август 2019 г. дни. В посочения ден - 05.08.2019 г. оборотните средства били получени в счетоводството на дружеството и възлизали на сумата 3 555 лв.

Свид. Д. направила справка в софтуерния продукт и установила, че в него оборотните средства възлизат на 4 755 лв. След това веднага съобщила заедно със свид.Б. на управителя на дружеството- свид.Петков за подадената от подсъдимата молба за напускане и за отчетената от нея сума в размер на 3 555 лв, вместо сумата 4 755 лв., представляваща оборотни средства към 03.08.2019 г.

Управителят свид.Петков заявил, на свид.Б., че подсъдимата трябва да върне сумата 1200 лв., които е задържала от оборотните средства на дружеството, след което ще ѝ бъде изплатено трудовото възнаграждение за изработеното от нея време за месец юли и месец август 2019 г. Подсъдимата не върнала парите.

С РКО № 157/26.08.2019 г. на подсъдимата е изплатена сумата 396,76 лв. с основание Работна заплата за месец юли 2019 г., а с РКС № 158/26.08.2019 г. ѝ е изплатена сумата 85.31 лв. с посочено основание Работна заплата за м.август 2019 г.

Видно от заключението на съдебно-почерковата експертиза /л.108-114 от досъдебното производство/ подписът в графата „получил сумата“, положен върху двата ордера е на подсъдимата Б..

В хода на производството пред районния съд подс.Б. е възстановила на ощетеното юридическо лице дължимата сума от 1200 лв. на 04.04.2022 г.

След проведеното разпоредително заседание съдът е разгледал делото по реда на глава 28 от НПК. Подсъдимата е оправдана по първоначално повдигнатото ѝ обвинение за престъпление по чл.204, б.“а“, вр.чл.201, ал.1 от НК и е призната за виновна за престъпление по чл.205, ал.1, т.5, вр.чл.204, б.“а“, вр.чл.201, ал.1 от НК като ѝ е наложено административно наказание глоба в минимален размер, а именно хиляда лева.

Приетата за установена фактическа обстановка по делото въззивният съд намира за безспорна. Фактическата обстановка, изложена в мотивите към проверяваната присъда напълно кореспондира с наличните по делото доказателствени материали. Настоящият съд, с оглед на правомощието си да извърши цялостна проверка относно правилността на съдебния акт, както и правото му да приема за установени и други фактически положения /когато има основания за това/, извърши своя собствена преценка на доказателствените материали и стигна по същество и по отношение на основните обстоятелства до същите т.е.

до изложените по-горе фактически констатации.

Първоинстанционният съд в мотивите си е посочил, че фактическите констатации са изградени от показанията на разпитаните свидетели, от обясненията на подсъдимата и от приложените по делото писмени доказателства, които се намират за безпротиворечиви и взаимно допълващи се.

При извършената служебна проверка съдът установи, че този анализ, макар и схематичен, е правилен. Отразените по-горе във фактическата обстановка констатации напълно съответстват на приобщения по делото доказателствен материал, събран в хода на досъдебното производство. Приетите за установени факти, свързани с назначаването на подсъдимата на длъжност „рецепционист“ и задълженията ѝ са изведени от трудов договор № 5/2019 г. / л.50 и л.73 от досъдебното производство/, длъжностна характеристика / л. 74-75- от досъдебното производство/. Разликата между реализирания оборот и отчетената на 05.08.2019 г. сума се установява чрез протокол от 05.08.2019 г., съставен от счетоводителя свид.Д. и техническия секретар свид.Б. /л.49 от досъдебното производство/, както и от приходен касов ордер от 05.08.2019 г. и акт/протокол/ за касова наличност от 04.08.2019 г. /л.58-59 от досъдебното производство/. Изплатените на подсъдимата трудови възнаграждения за м.юли и месец август 2019 г. се установяват от приложените по досъдебното производство разходни касови ордери от 26.08.2019 г. /л.67-68, л.46 и л.48 от досъдебното производство/. Гласните доказателствени средства допълват писмените материали по делото, последователни и безпротиворечиви са и допринасят за изясняване на предмета на делото, поради което съдът правилно ги е кредитирал изцяло.

Приетите за установени от Районен съд – Н.З. фактически положения напълно кореспондират на наличните по делото доказателствени материали, а фактическите изводи са в пълно съответствие с изложените по този повод в мотивите съображения и извършения анализ и преценка на тези доказателствени материали. Присъдата не е постановена и при непълнота на доказателствата, доколкото в хода на досъдебното производство са положени дължимите процесуални усилия за изясняване на релевантните в случая факти, като са били събрани необходимите за постигането на тази цел доказателства.

Настоящият съд, с оглед правомощието си да извърши цялостна проверка относно правилността на съдебния акт, извърши своя собствена преценка на доказателствените материали и стигна до същите, т. е. до изложените по-горе фактически констатации. Гласните и писмените доказателства и заключението на съдебно-графическата експертиза в своята съвкупност обосновават напълно и по несъмнен начин фактическите констатации, приети за установени от районния съд, поради което присъдата на районния съд не е необоснована.

Въззивната инстанция намира, че присъдата на Районен съд - Н.З. не е материално незаконосъобразна. От описаните фактически констатации законосъобразно първостепенният съд е стигнал до извод, че подсъдимата с деянието си е осъществила от обективна и от субективна страна състава на престъплението по чл.205, ал.1, т.5, вр.чл.204

б. "А", вр.чл.201, ал.1 от НК, тъй като на 04.08.2019 г. в с.Б., общ.Н.З. в качеството на длъжностно лице /рецепционист/ в „Аглика Холидей“ ООД гр.Твърдица е присвоила чужди пари- сумата от 1200 лв., връчена ѝ в това ѝ качество да ги пази и управлява, като случаят е маловажен и като присвоените пари са върнати на ощетеното юридическо лице до приключване на съдебното следствие в първоинстанционния съд.

Изпълнителното деяние на престъплението по чл. 201, ал.1 от НК се изразява в присвояване на чужди пари, вещи или други ценности, връчени на подсъдимото лице в качеството му на длъжностно лице да ги пази и управлява. В доктрината присвояването се дефинира като акт на противозаконно юридическо или фактическо разпореждане с чуждо имущество в свой интерес или в интерес на трето лице. Юридическо разпореждане би било налице, когато деецът осъществи някаква противозаконна сделка, а при фактическото разпореждане той използва предмета като свой по предназначение. В конкретния случай е налице фактическо разпореждане от подсъдимата с чужди парични средства- тези на ощетеното дружество, които подс.Б. не е отчела като оборотни средства на дружеството, приемайки, че сумата от 1200 лв., удържана от нея от реализирания оборот, представлява дължимо ѝ трудово възнаграждение. Противозаконността на разпореждането произтича от това, че подсъдимата няма право да се разпорежда с инкриминираната сума. Като е преустановила разпоредителните действия с инкриминираните парични суми, съобразно предназначението им, определено с акта за връчване на имуществото, подсъдимата е превърнала държането на паричните средства от името и за сметка на дружеството- собственик във владение за себе си, отнемайки възможността на собственика да се ползва и сам да извлича облаги от тях.

Престъпният състав по чл.201, ал.1 от НК се характеризира с особен субект. Извършителят, подс.Б., към инкриминираната дата е имала качеството на длъжностно лице. В чл.93, т.1, б. "б" от НК от НК се съдържа легална дефиниция за това понятие. Видно от цитираната по-горе длъжностна характеристика на заеманата от подсъдимата длъжност „рецепционист“ на същата ѝ е била възложено със заплата, през времетраене на трудовите ѝ отношения с дружеството отчетна отговорност във връзка с поверени ѝ парични суми и материални ценности, т.е. същата се явява длъжностно лице по смисъла на чл.93, т.1, б. "б" от НК.

Относно субективната страна на деянието въззивният съд съобрази, че чрез акта на фактическото разпореждане на чуждите парични средства, каквото подсъдимата не е имала право да извършва, същата е демонстрирала и обективирала намерение да третира предмета на посегателството като свой. Подсъдимата е съзнавала, че се разпорежда в собствен интерес с чужди парични средства, връчени ѝ във връзка със службата и че осъществява това фактическо разпореждане в нарушение на служебната си компетентност. В този смисъл правилно районният съд е приел, че деянието е извършено виновно, при пряк умисъл, тъй като подс.Б. е съзнавала общественонеопасния характер на деянието, предвиждала е неговите общественонеопасни последици и е искала настъпването им. Този извод на районния съд, като правилен, се споделя напълно от въззивната инстанция.

Осъщественото от подсъдимата престъпно деяние е типичен пример за маловажен случай, тъй като извършеното престъпление с оглед незначителността на настъпилите вредни последици представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъплението от този вид.

Направените от РС изводи за съставомерност на деянието и за причините, мотивите и условията за извършване на престъплението се споделят от контролиращата съдебна инстанция.

Съдът е разгледал делото по реда на глава Двadesет и осма от НПК като правилно е съобразил, че след като подсъдимата в срока по чл.205, ал.1 от НК е внесла присвоената парична сума, т.е. до приключване на съдебното следствие пред първоинстанционния съд, делото следва да се разгледа по реда на особените правила, визирани в цитираната глава Двadesет и осма от НПК. В конкретния случай подсъдимата е с чисто съдебно минало, не е освобождавана от наказателна отговорност с налагане на административно наказание, а предвиденото от законодателя наказание за умишленото престъпление, за което е призната за виновна предвижда наказание пробация или глоба от 100 лв до 300 лв.

Съдът намира, че в конкретния казус е неприложима разпоредбата на чл.78а, ал.5 от НК. Посоченият законов текст предвижда в случаите, когато за извършеното престъпление е предвидено само глоба или глоба и друго по-леко наказание, административното наказание не може да надвишава размера на тази глоба. Както вече бе посочено в чл.205, ал.1, т.5, вр.чл.204, б.„а“ от НК законодателят е предвидил санкция пробация или глоба от 100 лв до 300 лв. Доколкото пробацията като вид наказание съобразно разпоредбата на чл.37, ал.1 от НК е трето по тежест наказание и по-тежко от наказанието глоба, в случая неприложима е била разпоредбата на чл.78а, ал.5 от НК съдът да наложи на подсъдимата административно наказание, което е под предвидения в чл.78а, ал.1 от НК минимален размер от хиляда лева.

Като е определил на подсъдимата административно наказание глоба в минималния размер по чл.78а, ал.1 от НК - хиляда лева, съдът е действал в съответствие с материалния закон. Както първата съдебна инстанция, така и въззивната не констатира нито едно отегчаващо отговорността обстоятелство, а смекчаващите такива са добрите характеристични данни, трудова заетост на подсъдимата, признаване на фактите в обстоятелствената част на обвинителния акт, изразеното съжаление за извършеното деяние. Чистото съдебно минало неправилно е ценено от районния съд като смекчаващо отговорността обстоятелство, доколкото значението му за подсъдимата в настоящото производство е отчетено изрично в специална правна норма /чл.78а, ал.1, б.„б“ от НК/, поради което не може да се отчита повторно.

В обобщение при извършената проверка по повод наведените оплаквания на защитника на подсъдимия и служебна такава съобразно разпоредбата на 314, ал.1 от НПК на атакуваната присъда въззивният съд намира същата за правилна и законосъобразна като постановена с съответствие с материалноправните и процесуалноправните норми, поради което следва да бъде изцяло потвърдена.

Ръководен от гореизложеното и на основание чл.338 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ПРИСЪДА № 20/13.04.2022 г. по НОХД № 60/2022 г. по описа на РС-Н.З..

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____